

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.II.20.755/2014/4.szám

A Szegedi Ítéltábla (**pártfogó ügyvéd neve**) pártfogó ügyvéd által képviselt I. r. és II. r. felpereseknek - az OBH Elnöki Titkárság Jogi Képviseleti Osztály által képviselt alperes ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében a Gyulai Törvényszék 2014. június 11. napján kelt 9.P.20.148/2013/20. számú ítélete ellen a felperesek 25. és az alperes 23. sorszám alatt benyújtott fellebbezése alapján lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **részben**, az alábbiak szerint **megváltoztatja**.

A felperesek keresetét teljes egészében elutasítja.

Mellőzi az alperes állam által előlegezett költség fizetésére és pártfogó ügyvédi díj viselésére kötelezését.

A II. r. felperes által fizetendő állam által előlegezett költséget 35 306 (harmincötezer-háromszázhat) Ft-ra felemeli.

Megállapítja, hogy az I. r. felperes képviselőjét az elsőfokú eljárásban ellátó pártfogó ügyvéd díját 100 %-ban az állam, a II. r. felperest az elsőfokú eljárásban képviselő pártfogó ügyvéd díját 100 %-ban a II. r. felperes köteles viselni.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal a pontosítással, hogy az állam terhén maradó kereseti illeték összege 60 000 (hatvanezer) Ft.

A feljegyzett 80 000 (nyolcvanezer) Ft fellebbezési illetéket és az I. r. felperes képviselőjét a másodfokú eljárásban ellátó pártfogó ügyvéd díját 100 %-ban az állam viseli.

Megállapítja, hogy a II. r. felperes képviselőjét a másodfokú eljárásban ellátó pártfogó ügyvéd díját 100 %-ban a II. r. felperes köteles viselni.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I N D O K O L Á S

A felperesek házastársak. A felperesek és (**gyermek neve**) nevű gyermekük 1996. évben adásvételi

szerződéssel megszerezték a **(település neve, ingatlan címe, hrsz.-a)**. szám alatti ingatlan tulajdonjogát egymás közti egyenlő, 1/3 - 1/3 tulajdoni arányban. **(gyermek neve)** pert indított a közös tulajdon megszüntetése iránt a jelen per felpereseivel szemben a Szegedi Városi Bíróság előtt 19.P.20.305/2009. számon. Keresetében kérte, hogy az őt megillető 1/3 tulajdoni hányadot megváltási ár megfizetése ellenében a bíróság adja a jelen per felpereseinek tulajdonába egymás között egyenlő arányban. A felperesek a kereset teljesítését nem ellenezték, azonban viszontkeresetet terjesztettek elő annak megállapítása iránt, hogy ráépítés jogcímén az ingatlanon bejegyzetthez képest további tulajdoni hányadot szereztek, amelynek eredményeként **(gyermek neve)** tulajdoni hányada 7/100 arányúra csökkent, valamint beszámítási kifogással éltek. Az elsőfokú bíróság a 2010. június 22. napján kelt 35. sorszámu részítéletével megállapította, hogy a végzett ráépítés eredményeként a jelen per felpereseinek ingatlanhányada 9/25 - 9/25-re, míg a fiuké 7/25 részre módosult. Rendelkezett a részítélet jogerőre emelkedése esetére a tulajdoni változások ingatlan-nyilvántartáson való átvezetése iránt. Ezt meghaladóan a viszontkeresetet elutasította.

A jelen per felperesei által kezdeményezett jogorvoslati eljárásban a Csongrád Megyei Bíróság a 2010. december 17. napján kelt 1.Pf.22.231/2010/6. számú részítéletével az elsőfokú bíróság részítéletének fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyta. A jogerős ítéletet a Kúria a Pfv.I.20.538/2011/4. számú 2012. február 29. napján kelt határozatával hatályában fenntartotta.

Az elsőfokú bíróság a részítélet jogerőre emelkedését követően elmulasztotta megkeresni a földhivalt a tulajdoni változások átvezetése érdekében. 2011. november 9. napján **(gyermek neve)** 1/3 arányú ingatlan illetőségére a Nemzeti Adó- és Vámhivatal javára 4 498 937 Ft és járulécai erejéig végrehajtási jogot jegyeztek be.

A felperesek 2012. november 19. napján a részítélet rendelkező részének a földhivatal megkeresésére vonatkozó rendelkezése kijavítását kérték, mert abban a jelen per II. r. felperesének tulajdoni hányada tévesen került feltüntetésre. A kérelemnek a alperes neve 1.Pkf.20.259/2013/1. számú, 2013. február 14. napján kelt végzésével - az elsőfokú bíróság kérelmet elutasító határozatát megváltoztatva - helyt adott.

A felperesek kérelmére a alperes neve a 2013. június 5. napján kelt 1.Pkf.20.698/2013/1. számú végzésével a Szegedi Városi Bíróság részítélet kiegészítése kapcsán a megismételt eljárásban hozott 19.P.20.305/2009/3. számú elutasító határozatát megváltoztatta és - a felperesek 2012. április 18. napján előterjesztett kérelmének helytadva - a Szegedi Városi Bíróság jogerős részítéletének rendelkező része első bekezdését kiegészítette azzal, hogy a jelen per felpereseinek eredeti tulajdonszerzése tehermentes tulajdoni hányadokon valósult meg.

A felperesek kérelmét, amely a jogerős részítéleten és annak kiegészítésén alapulva tehermentes tulajdonjoguk ingatlan-nyilvántartási bejegyzésére irányult, a Csongrád Megyei Kormányhivatal Szegedi Járási Hivatal Járási Földhivatala a 2013. szeptember 10. napjával kelt 48995-4/13. számú határozatával a széljegy törlése mellett elutasította. Határozatának indokolása szerint a bíróság rendelkezett ugyan határozatában arról, hogy a felperesek a megjelölt tulajdoni hányadukat tehermentesen szerezték meg, azonban a végrehajtási jog törlésére vonatkozó rendelkezést a határozat nem tartalmaz.

Az adóvégrehajtási eljárásban a **(gyermek neve)** tulajdonát képező 1/3 ingatlanilletőségre árverés került kitűzésre. A jelen per felperesei 2013. október 8. napján árverésen kívül megvásárolták a fiuk 1/3 tulajdoni illetőségét egymás között 1/2 - 1/2 arányban 2 120 000 Ft vételáron.

Az I. r. felperes 2005. évtől rokkantnyugdíjas, munkaképesség-csökkenését egyebek mellett agyi infarktus utáni állapot, depresszió okozta.

A II. r. felperes több mint 20 éve szorongásos megbetegedésben szenved, amely pánikbetegségben, fóbiás tünetekben nyilvánul meg, 1996. óta depresszióval kezelik, emellett számos szervi betegségben szenved (magasvérnyomás, idült ischaemiás szívbetegség, pajzsmirigy alulműködés, csonttritkulás, gerincbántalom, agyi keringés zavar), amelyek 2011. évet megelőzően alakultak ki.

A felperesek keresetükben kérték, hogy a bíróság kötelezze az alperest személyenként 500 000 Ft nem vagyoni kártérítés megfizetésére. Követelésüket arra alapították, hogy az alperes mulasztása miatt a jogerős részítélet alapján nem kerülhetett bejegyzésre a ráépítéssel szerzett tulajdoni illetőségre tehermentes tulajdonjoguk. Emiatt a részítélet kiegészítését kellett kezdeményezniük, majd tulajdonjoguk bejegyzésére sem nyílt lehetőség, a földhivatal a kérelmüket elutasította. A NAV által kezdeményezett végrehajtási eljárás eredményeként a fiuk 1/3 tulajdoni illetőségét voltak kénytelenek árverésen kívül megvásárolni, nem pedig a valóságos tulajdoni hányadot, a 7/25 részilletőséget. Nem vagyoni hátránként az állapotukban bekövetkezett egészségromlást jelölték meg.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felpereseknek személyenként 250 000 Ft nem vagyoni kártérítést, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Megállapította, hogy 120 000 Ft kereseti illetéket, valamint 35 306 Ft előlegezett költséget az állam visel, míg további 35 306 Ft előlegezett költségből a II. r. felperest és az alperest külön-külön 17 653 Ft megfizetésére kötelezte. Megállapította, hogy a felpereseket képviselő pártfogó ügyvéd munkadíját 50 %-ban az alperes, 50 %-ban pedig a felperesek kötelesek viselni. Határozatának indokolása szerint az Inytv. 26. § (8) bekezdése alapján az alperest terhelte a részítélet jogerőre emelkedése után az ingatlanügyi hatóság megkeresése a tulajdonjog-változás bejegyzése iránt, amelyet elmulasztott, így a végrehajtási jog időközi bejegyzése miatt a felperesek nem szerezhették meg tehermentesen a ráépítés folytán őket megillető tulajdoni hányadot. Megállapítása szerint ez az alperes kártérítési felelősségét megalapozó jogellenes és felróható mulasztás. A beszerzett igazságügyi orvosszakértői vélemény alapján megállapította, hogy a felperesek mindketten számos betegségben szenvedtek az alperesi mulasztást megelőzően is, a már kialakult pszichés betegségek kifejezetten nem köthetők a 2011. évi bírósági eseményekhez. Kiemelte azonban, hogy a szakértői vélemény szerint e körülmény jelenlegi állapotukban közrehatott, mindezt a nem vagyoni kártérítés megállapításának alapjául szolgáló hátránként értékelve, annakösszességét mérlegeléssel 250 000 Ft-ban határozta meg.

Az ítélet ellen a felperesek és az alperes egyaránt fellebbezést nyújtottak be.

A felperesek pontosított fellebbezésükben elsődlegesen az elsőfokú ítélet kereset szerinti megváltoztatását, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítását kérték. Sételmezték, hogy az elsőfokú bíróság csak a pszichés állapotromlást vette figyelembe, azonban nem értékelte az egyéb orvosi dokumentumokat, szakorvosi véleményeket, amelyek az általános egészségromlás bekövetkeztét alátámasztják. Álláspontjuk szerint ha az elsőfokú bíróság ezen dokumentumok alapján az általános egészségkárosodás bekövetkeztét nem ítélte bizonyítottnak, további szakértői bizonyítást kellett volna lefolytatnia, ahogyan arra a beszerzett pszichiátriai szakvélemény is utal, így az I. r. felperes tekintetében kardiológiai, neurológiai és gasztroenterológiai, míg a II. r.

felperes tekintetében kardiológiai, neurológiai, szemészeti és urológiai szakvéleményeket kellett volna beszereznie.

Az alperes fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatásával a kereset teljes egészében történő elutasítását, másodlagosan a marasztalási összeg leszállítását kérte.

Nem tette vitássá, hogy a per tárgyát képező eljárás során a részéről történtek mulasztások (nem került a részítélet megfogalmazása során rögzítésre, hogy tehermentesen szerzik meg a felperesek a tulajdoni hányadot, elírás történt a II. r. felperest megillető tulajdoni arány tekintetében, késve került megküldésre a földhivatalnak a jogerős határozat), de álláspontja szerint azok nem kirívóak és felróhatóak, következésképp kártérítési felelősségét nem alapozzák meg. Előadta, az ingatlanhányadra vonatkozó tehermentes tulajdonszerzés annak következtében vált nyilvánvalóan feltűntetendővé az ítéletben, hogy a felperesek gyermekével szemben indult végrehajtási eljárásban a NAV végrehajtási joga bejegyzésre került. Álláspontja szerint az alperesi magatartás és a felperesek romló egészségi állapota között ok-okozati összefüggés nem bizonyítható, azt maga a szakértő is csupán mint az állapotrosszabbodás egyik lehetséges okát említi. Véleménye szerint a felperesek számára a jelentős traumát az jelenthette, hogy fiukkal kellett pereskedniük, a fiuk magatartása képezte akadályát a kedvező részítélet alapján tulajdonjoguk bejegyezhetőségének, nevezetesen az a tény, hogy a NAV felé olyan jelentős tartozást halmozott fel, amelynek alapján a részítélet megküldését megelőzően a végrehajtási jog az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzésre került.

A felperesek fellebbezése alaptalan, az alperes fellebbezése alapos.

A felperesek bírósági jogkörben okozott kár megtérítése iránt érvényesítettek igényt az alperessel szemben, következésképpen a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján őket terhelte annak a bizonyítása, hogy az alperes kártérítési felelősségét megalapozó, az 1959-es Ptk. 349. § (1) és (3) bekezdésében meghatározott speciális, valamint 339. § (1) bekezdésében írt általános feltételek együttesen fennállnak.

A bírósági jogkörben okozott kár megtérítésének törvényben meghatározott feltétele, hogy a kár az igazságszolgáltatás működésével, a bíróság feladatainak ellátása körében kifejtett jogellenes és felróható tevékenységgel vagy mulasztással álljon okozati összefüggésben, és hogy a károsult a rendes jogorvoslati lehetőségeket igénybe vegye.

Helytállóan hivatkozott az alperes fellebbezésében arra, hogy a következetes bírói gyakorlat szerint a jogalkalmazó szerv felelősségét csak a kirívóan súlyos jogalkalmazási és jogértelmezési tévedés alapozza meg (eBDT2008. 1817, eBDT2004. 1028, BH2013. 243). Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az Inyvtv. 26. § (8) bekezdésében írt jogszabályi kötelezettség megszegése olyan súlyosan kirívó mulasztás, amely a jogalkalmazó szerv kártérítési felelősségét - az egyéb törvényi feltételek fennállása esetén megalapozza. A kártérítési felelősség megállapíthatóságának további konjunktív feltétele, az okozati összefüggés fennállása azonban nem bizonyított az alperesi mulasztás és a felperesi egészségromlás, mint nem vagyoni kár között. Az elsőfokú bíróság által ítélezése alapjául elfogadott orvosszakértői vélemény kétséget kizáróan nem támasztja alá, hogy a felperesek egészségi állapotában bekövetkezett romlás okozati összefüggésbe lenne hozható a bíróság eljárásával. A szakértő csupán feltételes módon fogalmaz a közrehatást illetően. Lényeges emellett, a felperesek személyes meghallgatásukkor egészségi állapotuk romlásának bekövetkeztében közreható körülményként arra hivatkoztak, hogy velük szemben a fiuk peres eljárást kezdeményezett, a bíróság a tulajdoni hányadok megállapítása során nem a kérelmüknek megfelelő döntést hozott, amelybe belenyugodni nem tudnak (9.sorszámú jegyzőkönyv). A 18. sorszámú beadványukban egészségi állapotuk romlását ugyancsak a 6 évig tartó peres eljárásra vezették vissza. Hivatkoztak továbbá arra, hogy az árverés elrendelése miatt abban a

fenyegetettségben éltek, hogy otthonukat elveszítik. Ezek a körülmények azonban nem az alperes mulasztására vezethetők vissza. Ha ugyanis az alperes a jogerős részítéletet megküldi a földhivatalnak, az a kialakult helyzeten csupán annyiban változtatott volna, hogy a NAV végrehajtási joga nem az ingatlan 1/3-ára, hanem 28/100 részilletőségére került volna bejegyzésre, az előzőekben ismertetett, a felperesek által hivatkozott egészségromlást eredményező körülményeken azonban ez nem változtatott volna. Ily módon nem bizonyítható, hogy a felpereseket az alperes mulasztásával összefüggésben olyan nem vagyoni hátrány érte, amely indokoltá tenné nem vagyoni kárpótlás megítélését.

Mindezekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta és a felperesek keresetét teljes egészében elutasította.

A II. r. felperes személyes költségmentessége az eljárási illeték megfizetésére terjed ki, ezért keresetének teljes elutasítására tekintettel az őt terhelő állam által előlegezett költség összegét az ítéltábla 35 306 Ft-ra felemelte, továbbá megállapította, hogy a képviselőt ellátó pártfogó ügyvéd díját 100 %-ban a II. r. felperes köteles viselni. Mindez azt is eredményezte, hogy a pernyertesnek bizonyuló alperes állam által előlegezett költség fizetésére és pártfogó ügyvédi díj viselésére vonatkozó kötelezését az ítéltáblának mellőznie kellett. Az ítéltábla észlelte, hogy az elsőfokú bíróság tévesen határozta meg a kereseti illeték összegét, az ugyanis az összesen 1 000 000 Ft pertárgy érték alapján számítva, 60 000 Ft, ezért az erre vonatkozó elsőfokú ítéleti rendelkezést pontosította.

A kifejtettekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§ (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint részben megváltoztatta, egyebekben - a fentiekben írt pontosítással - helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban a felperesek és az alperes fellebbezése kapcsán felmerült eljárási illeték összege összesen 80 000 Ft, azt, továbbá az I. r. felperes képviselőt a másodfokú eljárásban ellátó pártfogó ügyvéd díját teljes egészében az állam viseli a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján a 13. § (2) bekezdésében foglaltakra figyelemmel, míg a II. r. felperes az őt képviselő pártfogó ügyvéd díját 100 %-ban köteles viselni.

S z e g e d , 2015. február 18.

Dr.Szeghő Katalin sk.	Zanócné dr. Ocskó Erzsébet sk.	Bereczkyné dr. Lengyel Nóra sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	táblabíró